

8. mars 2012

Januar

1. Harry Potter and the Deathly Hallows: Part 2 - Anmeldelse fra 16. juli 2011
Fortsatt like underholdende, selv om jeg (i likhet med resten av serien) begynner å finne småting som vil gjøre den utdatert om noen få år. Det er likevel favoritten min blant alle åtte, tett etterfulgt av De Visers Stein.

9/10

2. Møte i Toscana

Publikumet jeg så Møte i Toscana med fant denne sorte komedien veldig lattermild, og det slo meg som en god sammenligning på hvorfor jeg ikke drikker. Personlig hater jeg den bitre ettersmaken man får etter hver eneste slurk, og på samme måte så det ut som dette publikumet nøt bitterheten disse to menneskene behandlet hverandre med. Hvorfor folk ville finne denne deprimerende og kjedelige krangelen morsom er like uforståelig for meg som hvorfor man drikker vin for smakens skyld.

4/10

3. The Girl with the Dragon Tattoo

Dette er en av filmene jeg så på manges topplister for 2011, men for meg falt den ikke like mye i smak. Jeg hadde ingen tidligere kunnskap om hverken bøkene eller de svenske filmene, annet enn sjangeren og visse navn knyttet til dem, så dette ble mitt første møte med serien.

Selv om David Fincher er en fantastisk regissør, og Rooney Mara lett fortjente Oscar-nominasjonen sin klarte likevel ikke The Girl with the Dragon Tattoo å vinne min stemme. Den er til tider en veldig standardisert krim, med et mysterium som ikke legger ut noen alt for interessante hint for løsningen. Det var ikke noe særlig som gikk opp for meg da den skyldige ble avslørt, kanskje mest fordi jeg ikke ordentlig klarte å skille mellom alle Christopher Plummers slektninger. Fincher har laget filmen med et veldig nordisk preg, og selv om det til tider er morsomt og ganske interessant å se på, fikk jeg iblant følelsen av at jeg så på en av de mange kjedelige krimfilmene som er presset ut i Sverige, så vel som Norge *host*VargVeum*host*.

Jeg bør derimot likevel påpeke at det er Finchers merke over det, og den har flere gode deler. Salanders historie er mer spennende enn resten av filmen. Noen vil nok se på en viss scene som litt for grafisk, men min erfaring er at om det hjelper til å gjøre et inntrykk bør det absolutt inkluderes.

7/10

4. Arietta

Arietta gav en svak skuffelse for min del. Hayao Miyazaki er en av favorittregissørene mine, og det viser sterkt at han ikke har regissert denne. Den har en viss uro, som konstant holder seg oppe, grunnet alle farene Arietta og familien *kan* bli utsatt for. Ingen av dem kommer i noen særlig livsfare, og det følte til slutt som om jeg bekymret meg for ingenting. Det kan være jeg liker den bedre om jeg ser den igjen, og bare nyter den på samme måte som Ghibli-favoritten min, Tonari no Totoro.

7/10

5. A Seperation

En film som dukket opp ut av ingensteds og havnet på mange anmelderes topplister for 2011. Uten å ha sett de fire andre filmene på listen, kan jeg si at A Seperation fortjente Oscar-prisen den fikk for beste fremmedspråklige film. Den behandler menneskelige forhold på en veldig realistisk måte, og jeg ble veldig interessert i det lille mysteriet som foregikk angående hvem som hadde rett. Hadde jeg sett den før nyttår, og før jeg skrev listen over årets beste filmer ville jeg nok inkludert den blant de nederste på listen.

8/10

6. Sherlock Holmes: A Game of Shadows

Jeg prøvde å se den første Sherlock Holmes-filmen noen dager før jeg hadde planlagt å se oppfølgeren. Jeg nådde et punkt som var så uinteressant at jeg ikke klarte å fullføre den, og endte opp med å se A Game of Shadows uten å ha fått med meg hele forfølgeren. Jeg fikk derimot med meg nok til å kjenne karakterene, og det var det eneste jeg trengte. Sherlock Holmes 2 er bedre enn originalen på mange måter. Cinematografien, actionscenene, musikken; alt er fulgt opp fra den første filmen, men forbedret.

8/10

7. The Land Before Time

Jeg har ikke det samme nostalgiske forholdet til Lillefot som så mange andre på min alder, så det ble bare en okay roadtrip-barnefilm. Jeg skal derimot innrømme at jeg fikk lyst til å prøve meg på et maraton med oppfølgerne, bare for å se hvor de går videre.

6/10

8. Watership Down

Jeg vet ikke helt hvilken målgruppe dette skal være rettet mot? Historien blir enkelt forklart, og det er mye som viser at det er rettet mot barn, men den er såpass mørk, skremmende og blodig at det er ikke alle foreldre som ville vist den til barna sine om de visste hva de kjøpte. Det skal derimot sies at jeg selv likte den veldig godt. Den holder et veldig naturlig forhold til dyrene, og de prøver å vise hvordan dyreinstinktene deres får dem til å se logikk på sin måte.

8/10

9. Hysteria

Det eneste problemet Hysteria egentlig har er at det er en alt for enkel film. Det er nesten ingen konflikt, veldig lite konsekvenser, ikke noe betydelig karakterutvikling. Den er ikke spesielt kjedelig eller uinteressant, den er bare småkoselig, og ingenting mer.

6/10

10. Shame

Michael Fassbender i Shame og Ryan Gosling i Drive, var de to store navnene Oscar-akademiet hadde glemt da nominasjonene ble annonsert. Shame er den eneste filmen jeg kan huske å ha sett hvor sex-avhengighet blir sett på som et seriøst tema, og ikke brukt humoristisk. Jeg følte at den til tider ble litt for deprimerende, men jeg setter likevel Fassbenders rolle over både Gary Oldman og Brad Pitt.

8/10

11. The Lion King 3D

Så hvorfor har jeg satt The Lion King på 9/10 når det er en av favorittfilmene mine? Fordi fuck 3D.

9/10

12. Scott Pilgrim vs the World

Fortsatt like awesome. Edgar Wright, I tip my hat to you.

10/10

13. Moneyball

Jeg likte ikke Moneyball, men jeg ser hvorfor den slo an i USA. Jeg kunne ikke brydd meg mindre om sport, og siden baseball er så og si ikke-eksisterende i Norge blir en film om baseballstatistikk ekstremt uinteressant for en som meg. I Amerika, hvor baseball er nasjonalsporten, er det selvfølgelig noe helt annet. Det ligger noe patriotisk og stemningsfullt bak denne filmen, og bygger utelukkende på gleden ved å heie på sitt eget lag. Med andre ord: Ikke for meg.

Jeg likte å se Jonah Hill i en seriøs rolle, og jeg hadde aldri glettet at han kom til å nå forbi Seth Rogen med en slik fart. Brad Pitt kunne jeg ikke brydd meg mindre om i Moneyball. Det virker bare litt for mye som om han fisker etter en Oscar.

6/10

14. My Week with Marilyn 6/10

15. The Darkest Hour 2/10

16. Moulin Rouge 10/10

17. Hated 4/10

18. Attack the Block 8/10

19. Scabbard Samurai 8/10

20. Hidden 6/10

21. Hi-So 4/10

22. Ra. One 9/10

23. Generation P 6/10

24. The Sons of Great Bear 7/10

25. Faust 4/10

26. Tomboy 8/10

27. West Side Story 8/10

28. Puss in Boots 8/10

29. The Descendants 9/10

30. Tinker Tailor Soldier Spy 6/10

31. Mission Impossible 8/10

32. Mission Impossible II 6/10

33. Mission Impossible III 5/10

34. Mission Impossible: Ghost Protocol 8/10

Blogg

Enchanted Portraits

Dato

8. mars 2012

Forfatter

matias

Kategori

Diverse

Les mer

Forrige:

Anmeldelse: Ra.One (2011)

Neste:

Kinofilmer 2012